

Bilag 2.**Kreditforeningernes
staaende Fællesudvalg.***København, d. 26. April 1919.**Til Indenrigsministeriet.*

I Skrivelse af 26. Marts d. A. (J. Nr. 127511 — 1919) har det høje Indenrigsministerium udbedt sig Udvalgets Ytringer med Hensyn til et af Kontrollkomiteen og Direktionen for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme indgivet Andragende om Fjernelse af nogle Bestemmelser i Lov af 23. April 1897, jfr. Lov af 13. December 1907.

I denne Anledning tillader vi os — idet vi vedlægger det med det høje Ministeriums fornævnte Skrivelse fulgte Bilag — at meddele, at Sagen har været drøftet paa Udvalgets Møde den 11. ds., og at man har ment at kunne anbefale det ansøgte, ogsaa forsaavidt angaar det i Andragendet sub 2 ommeldte Forslag om Ophævelse af Bestemmelsen i Lov af 23. April 1897 § 1 h.

Med Hensyn til det sidstnævnte Punkt finder Udvalget Anledning til udtrykkeligt at bemærke, at det selvfølgelig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, om den nugældende Ordning kunde antages at stimulere Efterspørgselen efter Kasseobligationerne, saa at Ophævelsen af den i Kreditforeningens Statuter § 17 II foreskrevne ekstraordinære Indfrielse i Løbet af 10 Terminer af de ældre Laan maaske kunde være i Strid med Obligationsejernes Ret. Dette kan dog efter Udvalgets Mening ikke siges at være Tilfældet, thi under den nugældende Ordning vil Forholdet sikkert i Reglen stille sig saaledes, at den Debitor, der af Hensyn til Statuternes § 17 II maa indbetale ekstraordinære Afdrag, vil optage et nyt Laan i Kreditforeningen, saa at det cirkulerende Obligationsbeløb i Virkeligheden ikke formindskes, hvorimod der i Stedet for det ældre Laan træder et nyt. Kreditforeningen, der kan og — naar den nugældende »Tvangsindfrielse« bevarer — utvivlsomt vil holde den bestaaende Serie aaben for Udlaan, vil, da Indfrielsen jo ikke har sin Aarsag i manglende Sikkerhed, men kun i den ommeldte positive Forskrift, have al Anledning til at bevilge et saadant Laan, men i saa Fald vilde Obligationsejerne i Virkeligheden have mere Fordel af, at det ældre Laan (der jo amortiseres hurtigere end et nyoptaget Laan) bevaredes, idet de forholdsvis store ordinære Afdrag jo da vilde blive anvendt til Indfrielse af Kasseobligationer med deres paalydende Beløb efter forudgaaet Lodtrækning. Den ønskede Ændring vil derfor formentlig ogsaa være i Obligationsejernes Interesse, idet den maa antages at ville forøge Udtrækningschancen, og da der ej heller iøvrigt ses at være Betænkelighed ved, at det indgivne Andragende tages til Følge, finder Udvalget intet herimod at erindre.

Allerærbødigst

Ed. Reventlow,
Udvalgets Formand

og

Carl Herforth,
Næstformand.